

Descobrir la Quaresma

Dij, 27/02/2020 per Centre de Pasto...

[El Cim s'acosta](#)

La Quaresma té mala premsa

Sembla que sigui un temps de tristesa, de depressió, de privacions imposades. Com si després de la festa en llibertat del Carnestoltes, la penitència quaresmal volgués compensar-ho. No la veiem com un temps d'il·lúsió esperançada com l'Advent, per exemple. Sinó com un parèntesi sense horitzó. Encara que admetem que és important per a la vida del cristià, ens costa d'entendre el sentit profund d'aquesta importància. Per això, l'aposta és descobrir la Quaresma.

El que és fonamental per viure, per celebrar, també per ajudar a celebrar les setmanes quaresmals, és descobrir que és tot el contrari. Que no és un temps tancat en ell mateix, sinó obert a la Pasqua, que no és un parèntesi sinó un camí. Que si ens demana un esforç és per obrir-nos més radicalment a la gran alegria d'allò que expressa la Pasqua: l'amor sense límits, salvador i renovador, de Déu. És veritat que és temps de penitència, però en el sentit més original i autèntic de la paraula: penitència no significa pròpiament imposar-se càstigs, sinó convertir-se, és a dir, **obrir-se a la gran veritat, el gran amor, la gran esperança que és Déu**, el Pare que ens ha revelat i comunicat Jesús, que vol viure en nosaltres pel seu Esperit.

Prioritzar els fins, valorar els mitjans

Es diu, sovint, que els trets característics d'aquestes setmanes són l'almoïna, la pregària i el dejuni, practicats tal com va ensenyar. I és veritat, però no la veritat més fonda. Perquè almoïna, pregària i dejuni se situen al nivell dels mitjans i, en la vida cristiana, el que és més important no són els mitjans sinó els fins. Els mitjans han de ser camí cap als fins; quedar-s'hi i acontentar-se'n és una temptació.

Per això, amb raó, l'oració col·lecta del primer diumenge quaresmal ens indica el

fi, el projecte i repte bàsic d'aquestes setmanes: **que ens siguin profitoses.**

¿Profitoses, per a què? Per a conèixer més i més i per a viure el misteri de Crist. Com si fóssim aquells antics catecúmens que es preparaven per a rebre la gràcia renovadora del baptisme, també nosaltres hem d'aprofundir en el que significa el nostre baptisme i treure'n conseqüències per a la nostra vida. Dit d'una altra manera: aprofundir en el nostre coneixement vivencial del nostre germà i Senyor Jesús, aprofundir en la nostra manera de viure el seu Evangeli cada dia, sobretot en la nostra relació amb els altres.

Alguns exemples

Així, bo i prioritzant els fins, trobarem el sentit dels mitjans. Per exemple:

- **L'almoïna** és donar del que és nostre a qui ho necessiti. Donar diners (a través de Càritas, d'organitzacions d'ajut al Tercer Món, etc.). Donar temps (visitar malalts, persones que viuen soles, treballar en serveis de voluntariat, d'acció social o eclesial). I, també, no pas en darrer lloc, preguntar-nos si no hauríem d'actuar solidàriament en alguna tasca que ajudi a construir una societat millor, més justa i fraternal (en una ONG, en activitats polítiques, sindicals, veïnals, etc.).
- **La pregària** és viure amb més intensitat personal la relació amb Déu. És cercar moments tranquils per a la pregària (i, potser, si en aquests dies en trobem, després continuarem). Moments quotidians i també algun dia de recés, d'obrir portes al silenci, a la revisió, a l'escolta tranquil·la del que Déu ens diu i demana. I, sempre, no limitant-nos al que ens surt de dintre, sinó molt atents a la Paraula de Déu, seguint la pauta que tracen les lectures bíbliques d'aquest temps.
- **El dejuni** que significa adquirir llibertat, no deixar-nos tenallar per gustos i hàbits que potser no són dolents però tampoc no són la millor cosa (per exemple, saber prescindir d'un programa de televisió per una estona de conversa -de saber escoltar- amb la parella, els fills o els pares, els avis). Dejuni que és també estalvi per a donar: estalvi en el menjar segons la universal pràctica religiosa que aquí hauríem de redescobrir i així compartir amb els qui dejunen per força; estalvi també de despeses evitables per a donar als necessitats, estalvi de temps per a nosaltres i així poder dedicar-lo als altres (o a la pregària).

Joaquim Gomis, fragment del llibre [Descobrir la Quaresma](#)